

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 15Csp/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121207006
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Johana Bertová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:6121207006.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Johanou Bertovou v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava-Ružinov, IČO: 31335004, proti žalovanému: 1. R.. W. O., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. Š. XX, XXX XX Š., 2. X. B., I.. XX.XX.XXXX, G. Z. T. X, XXX XX T., o zaplatenie 20.232,85 EUR s príslušenstvom, takto:

rozhodol:

I. Žalovaný v 1. rade a žalovaný v 2. rade sú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 7355,57 EUR, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy

129,47 € od 16.9.2018 do zaplatenia
129,47 € od 16.10.2018 do zaplatenia
129,47 € od 16.11.2018 do zaplatenia
129,47 € od 16.12.2018 do zaplatenia
129,47 € od 16.1.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.2.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.3.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.4.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.5.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.6.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.7.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.8.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.9.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.10.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.11.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.12.2019 do zaplatenia
129,47 € od 16.1.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.2.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.3.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.4.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.5.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.6.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.7.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.8.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.9.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.10.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.11.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.12.2020 do zaplatenia
129,47 € od 16.1.2021 do zaplatenia
129,47 € od 16.2.2021 do zaplatenia
129,47 € od 16.3.2021 do zaplatenia
129,47 € od 16.4.2021 do zaplatenia
129,47 € od 16.5.2021 do zaplatenia

129,47 € od 16.6.2021 do zaplataenia
129,47 € od 16.7.2021 do zaplataenia
129,47 € od 16.8.2021 do zaplataenia
129,47 € od 16.9.2021 do zaplataenia
129,47 € od 16.10.2021 do zaplataenia
129,47 € od 16.11.2021 do zaplataenia
129,47 € od 16.12.2021 do zaplataenia
129,47 € od 16.1.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.2.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.3.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.4.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.5.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.6.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.7.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.8.2022 do zaplataenia
129,47 € od 16.9.2022 do zaplataenia

do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca n e m á voči žalovanému n á r o k na náhradu trov konania. Žalovanému v 1. rade právo na náhradu trov konania nepriznáva. Žalovanému v 2. rade právo na náhradu trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou Okresného súdu Banská Bystrica dňa 08.01.2021 domáhal toho, aby súd uložil žalovaným zaplatiť 20 232,85 EURO spolu s 5,39 percentným ročným úrokom zo sumy 18 866,91 od 04.09.2018 do zaplataenia s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 20 232,85 EURO od 04.09.2018 do zaplataenia, pričom plnením jedného zo žalovaných v rozsahu jeho plnenia zaniká povinnosť plniť ostatných a uložil povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že

3. Na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. XXXXXXXXXXXX bola so žalovaným v 1. rade uzatvorená Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 14.1.2015 (ďalej len „zmluva o úvere“), v súlade s ktorou poskytol žalobca žalovanému v 1. rade medziúver vo výške 19.700,00 EUR. V zmysle čl. VIII. bod 8.1. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku. Žalovaný v 1. rade sa zaviazal splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 129,47 EUR, ktoré bol povinný uhrádzať na účet konta stavebného sporenia. Do pridelenia cieľovej sumy túto sumu tvoria vklady na konto sporenia vo výške 31,13 EUR, 5,39 % p. a. úrok za medziúver vo výške 88,49 EUR a poplatok za poistenie typu A vo výške 9,85 EUR, pričom sa uspokojovali v poradí úroky za medziúver, poplatok za poistenie a vklady na konto sporenia. Žalobca vklad prijatý na konto stavebného sporenia, ako splátku úroku z medziúveru a poplatok za prijatie do poistenia, preúčtoval na konto medziúveru. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. V., bod 5. 3. zmluvy o úvere. V súlade s čl. V. a čl. VI. zmluvy o úvere sa žalovaný v 1. rade zaviazal platiť poplatok za poistenie typu A pravidelnými mesačnými platbami vo výške 9,85 EUR, žalovaný v 1. rade prehlásil a svojim podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba. Splátky sú splatné k 15. dňu mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru. Žalovaný v 2. rade prevzal ručením na seba povinnosť uspokojiť pohľadávku, ak ju neuspokojí žalovaný v 1. rade. Žalovaný v 1. rade porušil zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestal riadne a včas splácať. Listom zo dňa 1.8.2018 žalobca vyzval žalovaného v 1. rade na doplataenie omeškaných splátok, pričom ho zároveň upozornil, že v prípade ak omeškané splátky nebudú doplataené, žalobca bude požadovať splataenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti. Uvedené upozornenie žalobca zaslal aj žalovanému v 2. rade Žalovaný v 2. rade na písomné upozornenie, ktoré mu bolo zaslané, nereagoval. Nakoľko omeškané splátky neboli doplataené, žalobca dňa 3.9.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom. Rovnopis vyhlásenia bol zaslaný na vedomie aj žalovanému v 2. rade s upozornením, že ak žalovaný v 1. rade nezaplatí celý dlh, bude si žalobca vymáhať pohľadávku

súdnou cestou a následne prostredníctvom súdneho exekútora aj voči žalovanému v 2. rade. Žalobca listom zo dňa 19.10.2020 vyzval žalovaných na plnenie, no žalovaní dlžnú sumu neuhradili. Ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 833,09 EUR so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 19.700,00 EUR (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 18.866,91 EUR (istina). Dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (3.9.2018), predstavuje sumu vo výške 20.232,85 EUR, pričom pozostáva z istiny vo výške 18.866,91 EUR, z nezaplatených 5,39 % p. a. úrokov za medziúver zo sumy 19.700,00 EUR do 3.9.2018 spolu vo výške 1.159,09 EUR a z nezaplatených poplatkov za poistenie do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti vo výške 206,85 EUR. Žalobca si v žalobe neuplatňuje sumu nezaplatených poplatkov ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti celkovo vo výške 145,00 EUR. Uvedené poplatky boli súčasťou vyčíslenia dlžnej sumy ku dňu 3.9.2018 v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 3.9.2018. (20.377,85 EUR - 145,00 EUR = 20.232,85 EUR, t. j. dlžná suma k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti podľa Výpisu z účtu zo zosplateného medziúveru). Požadovaním predčasného splatenia úveru, úverová zmluva nezaniká, žalobca v zmysle čl. X. bod 10.17.3. úverovej zmluvy úročí istinu dohodnutým 5,39 % p. a. úrokom za úver a v zmysle čl. IX. bod 9.2. a čl. X. bod 10.16. zároveň celý zostatok dlhu, vyčíslený ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti, 5,00 % p. a. úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti (t. j. od 4.9.2018). V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca poukazuje na: • rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 30.07.2019, spis. zn. 6Cdo/113/2018. • rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, spis. zn. 5Cdo/42/2020. Predmetné rozhodnutie aplikoval do praxe aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutím zo dňa 30.06.2020, spis. zn. 8Co/268/2019, zmenil rozhodnutie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.07.2019, spis. zn. 27Csp/239/2017 - kde Okresný súd Malacky nepriznal žalobcovi nárok na riadny úrok po splatnosti tak, že Krajský súd v Bratislave s odkazom na predmetné rozhodnutie NS SR zo dňa 16.06.2020, tento nárok na úrok za úver po splatnosti žalobcovi riadne priznal. Vzhľadom k vyššie uvedenému žiada priznanie uplatneného peňažného nároku a trov konania.

4. Žalobca k žalobe pripojil nasledujúce listiny zmluva o úvere číslo 1704392502 zo dňa 09.01.2015, všeobecné podmienky stavebného sporenia pre fyzické osoby znenie október 2014, tarify sporenia pre fyzické osoby, amortizačná tabuľka pre medziúver a stavebný úver, predpoklady, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru, súhlas s prijatím do poistenia zo dňa 19.12.2014, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.08.2018, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.08.2018, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.09.2018, predžalobná výzva na zaplatenie zo dňa 19.10.2020, výpis z účtu zo splateného medziúveru k 03.09.2018, výpis z účtu stavebného sporenia k 03.09.2018, uznesenie Najvyššieho súdu 6Cdo /113/2018, rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo /42/2020.

5. Okresný súd Banská Bystrica upomínacom konaní pod spisovou značkou 23Up/29/2021 vydal platobný rozkaz zo dňa 28. januára 2021, ktorým žalobe vyhovel.

6. Žalovaný 1/ sa k žalobe vyjadril odporom proti platobnému rozkazu doručeným súdu 19.02.2021, v ktorom uviedol: Žalovaný v 1. rade považuje návrh žalobcu v celom rozsahu za nedôvodný. Odpor odôvodňuje s odkazom na ust. § 3 ods. 6 písm.b/ zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní. Myslí, že v prejednávanej veci je nesporné, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 14.1.2015 je zmluvou spotrebiteľskou /ďalej len ako zmluva/. Predmetná zmluva bola uzatvorená v čase účinnosti zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. S odkazom na ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. S odkazom na ust. § 7 ods. 16 písm. a/, b/ zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúknuť a poskytovať spotrebiteľské úvery spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov a s odbornou starostlivosťou: vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. S odkazom na ust. §7 ods. 20 písm. a/, c/, d/ zákona o spotrebiteľských úveroch na výpočet ukazovateľa schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver sa použijú tieto položky: čistý príjem spotrebiteľa, náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, výšku splátky spotrebiteľského úveru, peňažné záväzky znižujúce príjem spotrebiteľa. Vyššie uvedené si veriteľ nesplnil, a preto je poskytnutý spotrebiteľský úver bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi na posúdenie jeho bonity postačovali len informácie o jeho príjme. Žiadnym spôsobom neskúmal jeho bežné mesačné výdavky. Takéto posúdenie

bonity nie je možné samo o sebe považovať za náležité splnenie povinnosti. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, napr. zadlženosť, úspory, počet vyživovacích povinností, mesačné výdavky žalobcu a pod., nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii potrebnej na posúdenie schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Za tohto stavu je nutné konštatovať, že žalovaný si nesplnil povinnosť uloženú mu v ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pre posúdenie nároku na určenie bezúročnosti vyššie citovanej zmluvy nie je smerodajné aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom žalobca pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Žalobca pri posúdení úverovej schopnosti bol povinný brať na zreteľ ako existujúcu situáciu žalovanej, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Za dostatočné sa považujú len také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých bol žalobca schopný získať objektívny obraz o jeho finančnej situácii. V danom prípade žalobca, či už úmyselne, alebo z neobstaranosti konaním hrubo odporujúcim odbornej starostlivosti zvýšil jeho zadlženosť, a preto takéto konanie je možné hodnotiť ako hrubo odporujúce dobrým mravom, aby žalobcovi patrila odmena vo forme úrokov. Zo strany žalobcu neskúmaním bonity išlo o hazardovanie s finančnými prostriedkami. Jednou z povinností veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery je povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver. Následkom nesplnenia povinnosti s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť dlžníka splácať úver je strata práva požadovať, splatenie úveru jednorazovo v zmysle ust. § 11 ods.2. S odkazom na ust. § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1. nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Citované ustanovenie obsahuje sankciu pre veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou, ktorou je vylúčenie možnosti vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Účelom tohto ustanovenia je zachovať spotrebiteľovi možnosť splátok aj v prípade nesplácania úveru v lehote splatnosti, a to pre porušenie povinnosti veriteľa, ktorý nekonal s odbornou starostlivosťou. Citované ustanovenie ako lex specialis vylučuje použitie ust. § 53 ods. 9 OZ, ktoré umožňuje veriteľovi predčasne zosplatiť úver a požadovať, aby dlžník vrátil celú dlžnú sumu aj s úrokmi, ak je dlžník v omeškaní. To znamená, že aj v prípade omeškania dlžníka nedôjde k zosplateniu celého dlhu a dlžníkovi aj pri jeho omeškaní zostáva zachovaná možnosť splácať úver v dohodnutých splátkach. V zmysle bodu 26. preambuly smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS členské štáty by mali prijať vhodné opatrenia na podporu zodpovedných postupov počas všetkých fáz úverového vzťahu, berúc do úvahy osobitný charakter svojho trhu s úvermi. Tieto opatrenia môžu napríklad zahŕňať poskytovanie informácií a vzdelávanie spotrebiteľov vrátane upozornení o rizikách spojených s neplnením zmluvných ustanovení týkajúcich sa splátok a s nadmernou zadlženosťou. Najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu, a aby stanovili potrebné opatrenia na sankcionovanie veriteľov v takýchto prípadoch. Bez toho aby boli dotknuté ustanovenia o kreditnom riziku uvedené v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2006/48/ES zo 14. júna 2006 o začatí a vykonávaní činností úverových inštitúcií, veritelia by mali byť zodpovední za individuálne kontroly úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Bíróovej uvádza: Súdny dvor posudzoval dodržiavanie takýchto hraníc vymedzených pre režim sankcií, ktorý bol stanovený zo strany členského štátu, v danom prípade v súvislosti so sankciou spočívajúcou v zániku v zásade celého nároku veriteľa na úroky v prípade porušenia povinnosti, upravenej v článku 8 smernice 2008/48, preveriť pred uzatvorením zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa. Vzhľadom na dôležitosť cieľa ochrany spotrebiteľov, ktorý je nerozlučne spojený s povinnosťou veriteľa preveriť úverovú bonitu dlžníka, Súdny dvor rozhodol, že ak by sa sankcia zániku nároku na úroky oslabila alebo úplne znefunkčnila, nevyhnutne by z toho vyplývalo, že nemá skutočne odradzujúcu povahu. Dôsledkom podcenenia bonity nie je neplatnosť zmluvy ale neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou neobstaranosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Neskúmanie bonity je zároveň dôvodom pre nemožnosť predčasného zosplatenia úveru. V zmluve je nesprávne uvedená priemerná RPMN vo výške 15,52 % p.a. Podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrtrok 2015 je priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch vo výške viac ako 6500 Eur poskytnutých na viac ako 10 rokov vo výške 5,39 %. S odkazom na ust. § 9 ods. 2 písm. h / zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom

úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Údaj o priemernej RPMN pre príslušný spotrebiteľský úver je údaj, na základe ktorého získa spotrebiteľ informácie o tom, či úver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri rozhodovaní spotrebiteľa o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom. Skutočnosť, že v zmluve je nesprávne uvedený údaj o priemernej hodnote RPMN v zmluve, ktorý údaj je vyšší než správny údaj, je v neprospech spotrebiteľa. Kým nesprávne uvedená RPMN úveru je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená nižšia ako v skutočnosti je /to znamená ak spotrebiteľ v skutočnosti ročne preplatí viac ako deklaruje dodávateľ v zmluve/. Nesprávne uvedená priemerná RPMN je v neprospech spotrebiteľa vtedy, keď je v zmluve uvedená vyššia ako v skutočnosti je - to znamená ak dodávateľ v zmluve deklaruje, že priemerná hodnota RPMN obdobných úverov na trhu je vyššia ako v skutočnosti je. K RPMN uvádza: sporná zmluva neobsahuje vzorec pre výpočet RPMN - neobsahuje veličiny či údaje, ktoré tvoria predpoklady potrebné pre výpočet RPMN. Uvedené má tiež za následok bezúčnosť a bez poplatkovosť spotrebiteľského úveru. Súdny dvor EÚ vo veci C - 377/14 rozhodol, že v spotrebiteľských zmluvách sú sudy povinné ex offa skúmať existenciu neprijateľných zmluvných podmienok. Okrem uvedenej povinnosti je daná tiež povinnosť súdov skúmať pri spotrebiteľských zmluvách údaje týkajúce sa RPMN / C- 76 /10/ a v prípade zistených nedostatkov na tieto pri rozhodovaní prihliadať. Ochrana spotrebiteľa v Civilnom sporovom konaní možno vnímať ako novú procesnú zásadu, podľa ktorej sú sudy povinné ex offa na ochranu práv spotrebiteľa ohrozených alebo narušených aplikáciou rôznych nekalých podmienok, ktoré do spotrebiteľských zmlúv vkladá zmluvná strana so silnejšou vyjednávacou pozíciou pri uzatváraní/ Rozsudok ESPlP Zehenter proti rakúsku/. Pri pochybnostiach o obsahu spotrebiteľskej zmluvy platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší /§ 54 ods. 2 OZ/. Sporná zmluva neobsahuje vzorec pre výpočet RPMN - neobsahuje veličiny či údaje, ktoré tvoria predpoklady potrebné pre výpočet RPMN . Uvedené má tiež za následok bezúčnosť a bez poplatkovosť spotrebiteľského úveru. S odkazom na ust. § 9 ods. 2 písm. h / zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V tejto súvislosti poukazuje na Rozsudok Okresného súdu Trebišov zo dňa 11.9.2020 pod č.k. 4Csp/75/2020. Až prijatím zákona č. 279/2017, ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.5.2018 sa upustilo od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru na splátky istiny, úrokov a iných poplatkov. Až touto novelou sa slová termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov nahradzujú slovami frekvencia splátok. Zo samotnej logiky veci a logickým výkladom zákona o spotrebiteľských úveroch v znení zákona č. 279/2017 Z.z. a zákona v znení do nadobudnutia účinnosti zákona č. 279/2017 Z.z. je možné dospieť len k jedinému záveru - ak od 1.5.2018 zákonodarca zmenil zákon tak, že nevyžaduje členenie splátok na istinu, splátky úrokov a splátky iných poplatkov, tak do 30.4.2018 takéto členenie požaduje. Vyššie uvedené potvrdzuje aj Rozsudok Krajského súdu Trnava zo dňa 8.1.2018 pod č.k. 23Co/130/2017, v zmysle ktorého: Je pravdou, že v rozhodnutí Súdneho dvora z 9.11.2016 vo veci C-42/15 0 návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa čl. 267 ZFEÚ, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda rozhodnutím z 19.12.2014, a ktorý súvisí s konaním žalobcu proti Kláre Biróovej súdny dvor uviedol, že článok 10 ods. 2 písm. 11/ a i/ Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú ustanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení z článku 22 ods. 1 tejto smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave. Otázka priameho účinku právnych noriem EÚ sa vo všeobecnosti týka vymedzenia podmienok, za ktorých vnútroštátne orgány môžu určitú právnu normu práva Únie aplikovať priamo bezprostredne na prípad, ktorý riešia. Vzhľadom na existenciu ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami / v tomto prípade veriteľ proti spotrebiteľovi/ v zásade platí zákaz priameho / horizontálneho/ účinku spočívajúceho v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukládajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť" v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Uznaté vnútroštátne výkladové metódy vytvárajú právny rámec pre realizáciu povinností súladného výkladu vnútroštátnych noriem s právom EU. To ale neznamená, že tieto metódy môžu viesť k akémukoľvek výsledku, len aby bol dosiahnutý cieľ smernice. Súdny dvor už sám stanovil medze, ktoré súladný výklad má, hoci by sa opieral o uznanú vnútroštátnu metódu. Súdny dvor tieto medze prehľadne zhrnul vo veci C-212/04 rozsudok Súdneho dvora z 4.7.20()6, keď uviedol, že povinnosť vnútroštátneho sudcu odvolávať sa na obsah smernice pri výklade a uplatňovaní relevantných ustanovení vnútroštátneho práva je obmedzená všeobecnými zásadami práva, najmä právnou istotou a zákazom retroaktivity a

nemôže slúžiť ako základ pre výklad contra legem vnútroštátneho práva. Vzhľadom na explicitné znenie zákona v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov by súdy, ak by vyložili toto ustanovenie eurokonformne tak, že zmluva nemusí obsahovať členenie splátok na splátky istiny a úrokov a iných poplatkov, prípadne v otázke, kedy je zmluva o úvere bezúročná a bez poplatkov doslova „zlomili“ vnútroštátne právo a toto vnútroštátne právo by nahradili smernicou / čo je postup typický pre priamy účinok/. Nakoľko, ale nejde o priamy účinok Smernice, ale účinok nepriamy, takýto postup nie je možný preto, lebo by išlo o výklad práva contra legem. Na to, aby bolo možné vykladať zákon v súlade so smernicou je potrebné zákon o spotrebiteľských úveroch novelizovať a zosúladiť s textom Smernice, inak by bola porušená zásada právnej istoty / výkladom contra legem. Zosplatením veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto kruciálnom rozdielne spočíva ekonomická podstata strany nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľom. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade, by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekonformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo by spotrebiteľovi neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, ale zároveň by podporoval aj stav v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potencionálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však nepomína v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov. Uvedenou úvahou sa odvolací súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že keďže jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškaní s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nespájajú odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa §52 ods. 2 OZ, resp. podľa §53 ods. 1a5OZ robí absolútne neplatnou. / Rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015, sp.zn. 6Co/190/2014 /. Na základe vyššie uvedeného je nepochybné, že zmluva je bezúročná a bezpoplatková, následkom čoho je zosplatenie celého úveru v rozpore s ust. § 11 ods. 2 a teda neplatné pre rozpor so zákonom a voči mne právne neúčinné a preto nárok je v celom rozsahu nedôvodný, resp. podaný predčasne. Na základe vyššie uvedeného navrhujem konajúcemu súdu, aby vo veci zrušil platobný rozkaz zo dňa 28.1.2021 pod č.k. 23Up/29/2021.

7. Platobný rozkaz žalovanému 2/ nebolo možné doručiť. Žaloba bola žalovanému 2/ doručená spolu s uznesením podľa § 167 ods. 2 Civilného sporového poriadku dňa 14.04.2021, k žalobe sa nevyjadril.

8. Žalobca sa k podaniu žalovaného vyjadril podaním doručeným súdu 09.03.2021 v ktorom uviedol: Žalovaný len všeobecne cituje ustanovenia o bonite, pričom konkrétne nepreukázal, že v čase poskytnutia úveru bola jeho bonita slabá a nevyhovujúca. Z vyjadrenia žalovaného je zrejmé, že ide o skopírované vyjadrenie bez presnej aplikácie na daný prípad. Žalobca pri poskytovaní úvere postupoval riadne a v súlade s platnými právnymi predpismi. Bonita úveru bola riadne preskúmaná. K prevereniu bonity uchádzačov o úver patrí aj preverenie záväzkov v úverovom registri, ktoré vyšli bez negatívnych informácií. Ďalej si žalovaný preveril žalobca v registroch sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne, kde čase preverovania neboli vedené žiadne pohľadávky, voči žalovaným. Prepočet bonity s prevereným príjmom, so započítaním nákladov, aj s mesačnými záväzkami a budúcou splátkou úveru, vyšiel s výsledkom, že bonita je dostatočne vysoká. Na základe vyššie uvedeného má žalobca za to, že si

svoju povinnosť v zmysle ustanovenia § 7 zákona č. 129/2010 Z. z. riadne splnil tým, že riadne preveril platobnú schopnosť žalovaných - lustráciou príslušných registrov, preverení platobnej schopnosti, príjmu v zmysle platných právnych predpisov. K RPMN, žalovaný uvádza údaj platný pre 2. štvrťrok 2015, pričom zmluva je z januára 2015, teda žalovaný nepoukazuje na správny údaj RPMN. Žalobca uvádza, že zmluva o úvere obsahuje údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená vo výške 15,52 %, pričom ide o údaj, ktorý je zhodný s údajom, ktorý je zverejnený na stránke Ministerstva financií SR - súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrťrok 2014- v časti vážený priemer priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov. Žalobca poskytuje úvery na stavebné účely podľa zákona o stavebnom sporení, ktoré sa striktným dodržiavaním účelového použitia odlišujú od bežných spotrebiteľských úverov vstupujúcich do súhrnných informácií zverejňovaných MF SR. Tieto spotrebiteľské úvery vykazujú obrovské rozdiely vo výške RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. Stavebné úvery poskytované žalobcom majú minimálne rozdiely v úrokových sadzbách ako aj RPMN v závislosti od výšky úveru, splatnosti a zabezpečenia. V záujme vhodnejšieho informovania klienta o priemernej RPMN na príslušný spotrebiteľský úver zodpovedajúcej čo najviac charakteru stavebného úveru sa preto žalobca rozhodol používať vážený priemer všetkých typov spotrebiteľských úverov, ktorého výška je stabilnejšia a lepšie zodpovedá porovnaniu s úvermi poskytovanými stavebnou sporiteľňou. Vzhľadom na uvedené, žalobca predmetný údaj o výške RPMN v zmluve o úvere riadne uviedol. Riadnou prílohou zmluvy o úvere sú aj „predpoklady“, ktoré použil veriteľ pri výpočte RPMN“. K rozpisu splátok žalobca uvádza, že prílohou zmluvy o úvere je amortizačná tabuľka, z ktorej je jednoznačne zrejmé, ako budú jednotlivé vklady započítané tak v štádiu medziúveru ako aj v štádiu stavebného úveru. Rovnako tak zmluva o úvere obsahuje údaj o tom, že splátky úrokov z medziúveru nevedú k priamej amortizácii istiny a vklady na konto sporenia slúžia na vytvorenie kapitálu vo forme nasporenej sumy, ktorý bude použitý ako jednorázová splátka medziúveru pri pridelení cieľovej sumy, pričom nezaručuje splatenie celkovej výšky úveru poskytnutého podľa zmluvy o úvere. Rovnako tak v zmluve o úvere je informácia o tom, že v štádiu stavebného úveru, splátky stavebného úveru vedú k priamej amortizácii istiny. V súvislosti s nárokom na úrok za úver po vyhlásení splatnosti, žalobca si dovoľuje poukázať na rozhodnutie NAJvyššieho SÚDU SLOVENSKEJ REPUBLIKY zo dňa 16.06.2020, spis. zn. 5Cdo/42/2020, kde NS SR zdôrazňuje, že žiadna zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. NS SR ďalej uvádza: „...neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplátou za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania.....Zosplatenie je inštitút slúžiaci ochrane veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za nedohodnutú odmenu, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva tak nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ.....dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký, ako v čase jeho dojednania, t. j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo...“ V súvislosti s uvedeným rozhodnutím Najvyššieho súdu SR si žalobca dovoľuje dať do pozornosti rozhodnutie KS v Bratislave zo dňa 30.06.2020, spis. zn. 8Co/268/2019, kde Krajský súd zmenil rozhodnutie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.07.2019, spis. zn. 27Csp/239/2017 - kde Okresný súd Malacky nepriznal žalobcovi nárok na riadny úrok po splatnosti tak, že Krajský súd v Bratislave s odkazom na predmetné rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.06.2020, tento nárok na riadny úrok po splatnosti žalobcovi riadne priznal. Vzhľadom na uvedené, žalobca si dovoľuje poukázať na to, že v rámci súdnej praxe, rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, existujú rozhodnutia, ktoré nárok na úrok za úver po vyhlásení splatnosti priznávajú. Žalobca má za to, že tento nárok na úrok za úver po vyhlásení splatnosti má byť riadne priznaný. Vzhľadom na uvedené, žalobca trvá na podanej žalobe v celkom rozsahu. Žalobca si dovoľuje navrhnúť, aby sa v konaní pokračovalo voči žalovanému na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

9. Uznesením zo dňa 07.07.2021 súd vyzval žalovaného 1/ a 2/, aby sa k podaniu žalobcu vyjadrili, títo však toto sa svoje právo nevyužili.

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.09.2022, ktorého sa žalobca a žalovaní nezúčastnili.

11. Súd v konaní vykonal dokazovanie v rozsahu listín predložených žalobcom a žalovaným v rozsahu: Žaloba na č.l. 1-4, Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 09.01.2015 na č.l. 5.18 vrátane príloh, súhlas s prijatím do poistenia zo dňa 19.12.2014 na č.l. 19, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.08.2018 na č.l. 20, upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti zo dňa 01.08.2018 na č.l. 21, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.09.2018 na č.l. 22, doručka

na č.l. 23, oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 03.09.2018 na č.l. 24, doručenka na č.l. 24-25, predžalobná výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 19.10.2020 na č.l. 26 a predžalobná výzva na zaplatenie dlhu zo dňa 19.10.2020 na č.l. 27, výpis z účtu zo zosplatneného medziúveru na č.l. 28-31, uznesenie NS SR 6Cdo/113/2018 na č.l. 32-36, výzva na č.l. 39, podanie žalobcu na č.l. 42, platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica 23Up/29/2021 zo dňa 28.01.2021 na č.l. 47-48, odpor žalovaného v 1. rade doručený súdu 19.02.2021 na č.l. 57-60, podanie žalobcu na č.l. 75, podanie žalobcu na č.l. 92, podanie žalobcu doručené súdu 10.03.2021 na č.l. 94, podanie žalobcu doručené súdu 16.09.2022.

12. Na základe uvedeného súd zistil nasledujúci skutkový stav:

13. Žalobca ako veriteľ, žalovaný 1/ ako dlžník a žalovaný 2/ ako ručiteľ uzatvorili dňa 09.01.2015 zmluvu o úvere číslo XXXXXXXXXX X, predmetom, ktorej podľa článku I., bod 1. 1 bolo, že na preklopenie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytuje veriteľ dlžníkovi medziúver číslo XXXXXXXXXX vo výške 19 700 EUR podľa bodu 1. 2. Tohto článku pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj všeobecných podmienok stavebného sporenia pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom XXXXXXXXXX vo výške cirká 11 725,22 EURO. Článku II zmluvy o úvere boli definované základné úverové podmienky a to: druh úveru: medziúver / spotrebiteľský úver na dobu určitú, výška medziúveru / celková výška úveru: 19 700 EUR, úroková sadzba medziúveru: 5,93 percentá ročne, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru vrátane poplatku za prijatie do poistenia: 98,34 EURO, splatnosť splátok úrokov z medziúveru: 15. deň v mesiaci, počet splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy: 249, úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných splátok medziúveru: maximálne vo výške ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva, aktuálne vo výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu zvýšenej o 5 percentuálnych bodov, výška mesačného vkladu na uzatvorenú zmluvu o stavebnom sporení číslo XXXXXXXXXX: 31,13 EURO so splatnosťou 15. deň v mesiaci, počet mesačných vkladov, ktoré je potrebné uskutočniť na splnenie podmienky pridelenia cieľovej sumy 249. Výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy: 11 725,22 EURO, úroková sadzba stavebného úveru: 2,90 % ročne výška mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru a poplatku za prijatie do poistenia: 129,47 EURO, splatnosť splátok stavebného úveru: 15. deň v mesiaci, počet splátok istiny stavebného úveru: 112, počet splátok úrokov stavebného úveru: 112 úroková sadzba úroku z omeškania z omeškaných splátok stavebného úveru, ako aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti, respektíve odstúpenia od zmluvy z celkového zostatku bola určená rovnako ako pri medziúvere, doba trvania medziúveru / stavebného úveru v rokoch: 30,0 8, konečná splatnosť medziúveru / stavebného úveru do 15.02.2045, ročná percentuálna miera nákladov pri stavebnom úvere (RPMN): 4,81 % ročne, ročná percentuálna miera nákladov pri medziúvere: 6,30 % ročne.RPMN je vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o úvere. Predpoklady použité na výpočet RPMN sú uvedené v prílohe k tejto zmluve. Amortizačná tabuľka, ktorá obsahuje súhrnný prehľad o výške jednotlivých splátok, o lehotách a podmienkach splácania istiny, úrokov a súvisiacich poplatkov je prílohou k tejto zmluve. Priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov spotrebiteľských úverov za predchádzajúci kalendárny rok v Slovenskej republike stanovená MF SR platná ku dňu podpisu tejto zmluvy: 15,52 % ročne, celková výška medziúveru: 19 700 EUR, celkovej čiastke medziúveru, ktorú musí dlžník zaplatiť: 47 146,27 EURO. Podľa článku VI. Zmluvy podľa bodu 6. 1. Za účelom zabezpečenia celkovej pohľadávky veriteľa budú uzatvorené nasledovné zmluvy alebo budú veriteľovi poskytnuté nasledovné zabezpečenie pohľadávky: ručenie - písomné vyhlásenie ručiteľa, ktorý preberá ručiteľ záväzok ručenia voči veriteľovi, písomný súhlas s poistením typu a - poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého je prijatý do poistenia ako poistená osoba v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti na základe poistnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. So sídlom Bratislava. Podľa článku X mimoriadna splatnosť zmluvy veriteľ má právo vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou lehotou splatnosti t.j. Veriteľ právo požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu s príslušenstvom a dlžník je povinný celý zostatok úveru s príslušenstvom zaplatiť aj pred dňom konečnej splatnosti úveru, predovšetkým v prípade 10. 1., ak je dlžník v omeškani s plnením čo i len jednej splátky stavebného úveru, respektíve úrokov z medziúveru po dobu dlhšiu ako 3 mesiace práce alebo je v omeškani s platením čo i len jedného vkladu na účet zmluvy o stavebnom sporení po dobu dlhšiu ako 3 mesiace.

14. Ručiteľským vyhlásením zo dňa 14.01.2015 žalovaný 2/ vyhlásil, že ručí za zaplatenie záväzku dlžníka podľa tejto zmluvy vrátane príslušenstva úveru (úrokov úrokov z omeškania, neuhradených poplatkov účtovaných v zmysle sadzobníka poplatkov, zmluvné pokuty a poplatkov a nákladov súvisiacich s vymáhaním pohľadávky s príslušenstvom).

15. V zmysle v zmysle všeobecných podmienok stavebného sporenia pre fyzické osoby znenie október 2014 článok XI oznamovanie, doručovanie a komunikácia bod 5 písomné oznámenia a písomnosti stavebná sporiteľňa doručuje najmä poštou alebo elektronickými komunikačnými médiami na dohodnutú adresu trvalého pobytu oznámenú stavebným sporiteľom alebo v stavebnej sporiteľni poslednú známu adresu stavebného sporiteľa alebo elektriny ľudskej schránky správ. Pri doručovaní poštou sa písomnosti považujú za doručené 3. deň po ich odoslaní, ak nie je preukázaný skorší termín doručenia.

16. Dňa 19.12.2014 žalovaný 1/ podpísal súhlas s prijatím do poistenia typu B vo vzťahu k žalobcovi a číslu zmluvy XXXXXXXXXXXX.

17. Listom zo dňa 01.08.2018 doručeným žalovanému 1/ 03.08.2018 a žalovanému 2/ 03.08.2018 žalobca oznámil, že vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru dňa 20.08.2018, nakoľko napriek zaslaným výzvam do dnešného dňa nedošlo k uhradeniu vkladu na účte stavebného sporenia, respektíve omeškaných splátok úrokov medziúveru, vrátane splátky za mesiac august 2018 spolu vo výške 1026,03 EUR.

18. Listom zo dňa 03.09.2018 doručeným žalovanému 1/ 06.09.2018 žalobca oznámil žalovanému 1/, že ku dňu 03.09.2018 nastala mimoriadna splatnosť celého úveru na základe zmluvy o úvere a žiada ho vrátiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva k 03.09.2018 predstavuje 20 377,85 EURO. Žalovanému 2/ oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru nebolo doručené, nakoľko zásielka nebola prevzatá v odbernej lehote, na pošte bola podaná 04.5.2018.

19. Z výpisu z účtu zo spoplatneného medziúveru a z výpisu z účtu stavebného sporenia vyplýva, že žalobca poskytol v rámci dohodnutého úveru žalovanému 1/ výplatu medziúveru dňa 16.01.2015 vo výške 21,98 EURO, 16.01.2015 vo výške 2704,50 EURO, 16.01.2015 vo výške 1750,83 EURO a 02.02.2015 vo výške 11 282,69 EURO, ako aj 19.06.2015 vo výške 3703,60 EURO teda spolu 19 463,60 EURO. Žalovaný 1/ na predmetný úver v období od 16.02.2015 do 14.03.2017 uhradil spolu 26 splátok vo výške 129,47 EURO a následne dňa 01.12.2017 sumu 257,36 EURO, 15.12.2017 sumu 899,- EURO. Dňa 03.09.2018 bolo z úveru preúčtované čiastočné vyrovnanie medziúveru vo výške 833,09 EURO. Žalovaný teda uhradil žalobcovi spolu 4555,67 EURO, čo k 15.09.2022 predstavuje 35 splátok a sumu 24,24 EURO z 36. splátky po 129,47 EURO mesačne.

20. Súd zistil nasledujúci právny stav:

21. Podľa § 2 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (1) Stavebným sporením sa rozumie bankový produkt, v rámci ktorého môže stavebný sporiteľ sporiť finančné prostriedky vo forme vkladov na stavebné účely uvedené v § 11 a na základe ktorého môže za podmienok ustanovených týmto zákonom získať nárok na štátnu prémie a nárok na stavebný úver; stavebným úverom je úver poskytnutý stavebnému sporiteľovi zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11.

22. Podľa § 12 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (1) Z fondu stavebného sporenia stavebná sporiteľňa podľa zmluvne dohodnutých podmienok uspokojuje tieto nároky stavebných sporiteľov a) výplaty vkladov zo zmlúv o stavebnom sporení, pri ktorých vznikol nárok na poskytnutie stavebného úveru, b) výplaty vkladov zo zmlúv o stavebnom sporení zrušených počas sporenia, c) poskytnutie úverov stavebným sporiteľom, ktorým nárok na stavebný úver vznikol.

23. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

24. Podľa § 369 Obchodného zákonníka (1), ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné v zmluve povinnosti (2) právo požadovať z nezaplatennej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve a to bez potreby osobitného upozornenia. (3) ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

25. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

26. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

27. Podľa § 517 Občianskeho zákonníka (1) dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutému veriteľom má veriteľ právo od zmluvy

odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak niet podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (ďalej tiež „OZ“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

29. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

30. Podľa § 546 Občianskeho zákonníka, Dohodou účastníkov možno zabezpečiť pohľadávku ručením. Ručenie vzniká písomným vyhlásením, ktorým ručiteľ berie na seba voči veriteľovi povinnosť, že pohľadávku uspokojí, ak ju neuspokojí dlžník.

31. Podľa § 548 Občianskeho zákonníka, (1) Ručiteľ je povinný dlh splniť, ak ho nesplnil dlžník, hoci ho na to veriteľ písomne vyzval. (2) Ručiteľ môže proti veriteľovi uplatniť všetky námietky, ktoré by mal proti veriteľovi dlžník. (3) Uznanie dlhu dlžníkom je účinné voči ručiteľovi, len keď s ním vysloví súhlas.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 % vyššia ako základná úroková sadzba európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

34. Podľa § 2 písm. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,^{5a)}

b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,

c) iným veriteľom právnická osoba, ktorá v rámci svojho podnikania ponúka alebo poskytuje úvery alebo pôžičky, ktoré spĺňajú aspoň jednu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. f) a l), pričom tieto úvery alebo pôžičky nespĺňajú žiadnu z podmienok uvedených v § 1 ods. 3 písm. a), b), d), e), g) až k) a m) až r); za iného veriteľa sa nepovažuje banka, pobočka zahraničnej banky a finančná inštitúcia podľa osobitného predpisu,⁶⁾ ktorá má povolenie na činnosť udelené Národnou bankou Slovenska,

d) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,

e) povoleným prečerpaním forma spotrebiteľského úveru, ktorý umožňuje spotrebiteľovi disponovať s peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku jeho platobného účtu, ktorý má vedený u veriteľa,

f) prekročením automaticky prijaté prečerpanie, pri ktorom veriteľ umožňuje spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania,

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,

k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným

použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

m) trvanlivým médiom každý prostriedok, ktorý umožňuje uloženie informácií spôsobom prístupným na používanie v budúcnosti na časové obdobie zodpovedajúce účelom informácií a ktorý umožňuje verné reprodukovanie uložených informácií.

35. Podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, (1) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (16) Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. (17) Vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, 17a) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvoj tretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

36. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

37. Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy, Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

38. Podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy 1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,
- b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

(2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

39. Na základe vyššie uvedeného súd právne uzatvára:

40. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným možno považovať za spotrebiteľský právny vzťah medzi veriteľom- dodávateľom konajúcim vrámci svojho predmetu podnikateľskej činnosti a dlžníkom-spotrebiteľom, ktorý nie je podnikateľom, resp. nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Vzťahujú sa naň ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.

41. Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4. štvrtrok 2014 zverejnených MFSR vyplýva, že pri Spotrebiteľských úveroch so zabezpečením alebo lízingoch vo výške viac ako 6500 eur je primeraná RPMN 3,57 %. Vážený priemer priemerných hodnôt ročnej percentuálnej miery nákladov za všetky typy spotrebiteľských úverov bol 14,70 %.

42. Súd sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalovaného 1/ uvedené v odpore doručenom Okresnému súdu Banská Bystrica 19.02.2021 o tom že zmluva o úvere neobsahuje údaj o priemernej RPMN, nakoľko nejde o podstatnú náležitosť. Údaj o priemernej RPMN bol podstatnou náležitosťou zmluvu o úvere na základe zákona číslo 129/2010 v období od 11.06.2010 do 09.06.2013 a to v ustanovení § 9 ods. 1 písm. t), teda pred uzatvorením predmetnej zmluvy o úvere.

43. Predmetná zmluva o úvere však neobsahuje údaj o rozčlenení splátok spotrebiteľského úveru na splátku istiny úrokov a iných poplatkov. Zákon číslo 129 /2010 Z.z. V období od 11.06.2010 do 31.03.2015 obsahovalo stanovenie § 9 ods 2 pís. k) v znení Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka¹⁸⁾ musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Aj keď prílohou zmluvy o úvere bola amortizačná tabuľka, táto nebola súčasťou zmluvy, tvorila len jej nepodpísanú prílohu. Nebola teda súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, preto mal súd zato, že v časti podstatnej náležitosti podľa § 9 ods 2 pís. k) Zmluvy o s spotrebiteľskom úvere nebola dodržaná jej písomná forma podľa § 9 ods. 1 cit. zákona. S poukazom na znenie § 11 cit. zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 , b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.a) , e) , g) až k) , r) a y). Z Tohto dôvodu mal súd za to, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkový.

44. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v čl. 22 zaviedla úplnú harmonizáciu svojich ustanovení spočívajúcu v tom, že členské štáty pri implementácii smernice nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa od ustanovení smernice odchyľujú. Pre všetky spotrebiteľské spory, v ktorých sa rieši otázka, či má zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov alebo nie, ako aj otázka, kedy sa považuje spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov, je skutočnosť, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu úplne irelevantná, pretože Slovenská republika pri implementácii smernice zo zákona povinnosť tzv. úplnej harmonizácie porušila. To, že Súdny dvor Európskej únie vo veci C-42/2015 potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice je bezvýznamné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo o vnútroštátne právo nad rámec smernice. Z tohto rozhodnutia teda vyplýva, že Slovenská republika nesprávne transformovala do svojho právneho poriadku smernicu 2008/48, ak vo svojej vnútroštátnej právnej úprave vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať výšku , počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

45. Požiadavka smernice k otázke členenia splátok je tak jasná a zreteľná, že zo slovného spojenia smernice „výška, počet a frekvencia splátok spotrebiteľa“ absolútne žiadnym výkladom nie je možné vyvodit' požiadavku, aby zmluva uvádzala splátky v členení na splátky istiny, splátky úrokov a splátky iných poplatkov. Preto Súdny dvor Európskej únie v rozsudku C-42/15 správne rozhodol, že smernica takéto členenie nepožaduje.

46. Požiadavka zákona je však od požiadavky smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať „výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“. Niet žiadnych pochybností, že slovenský zákon ide nad rámec smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. Ak by slovenský zákonodarca chcel vyjadriť to isté, čo požaduje smernica , ktorá navyše obsahuje požiadavku tzv. úplnej harmonizácie, je zrejmé, že by použil takú istú terminológiu ako používa smernica. Avšak slovenský zákonodarca takúto terminológiu nepoužil, ale k termínu „splátky“ pridal slová „istiny, úrokov a iných poplatkov“. K výkladu tohto ustanovenia zákona existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej sa má toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje za bezúročnú a bez poplatkov. (Rozsudok Krajského súdu Prešov 7Co/15/2018)

47. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona číslo 129/2010 Z.z. účinné v čase uzatvorenia zmluvy 14.01.2015 podstatnou náležitosťou zmluvy o úvere bolo aj uvedenie údajov: ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. V posudzovanej zmluve uvedené predpoklady absentujú, respektíve rovnako ako v prípade uvedenia rozpisu splátok sú nepodpísanou prílohou zmluvy, čo

nenapĺňa poŹiadavku § 9 ods. 1 citovaného zákona písomnú formu a podstatné náležitosti zmluvy. S poukazom na znenie § 11 cit. Zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 , b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.a) , e) , g) až k) , r) a y). Z Tohto dôvodu mal súd za to, že úver poskytnutý na základe predmetnej zmluvy o úvere je bezúročný a bez poplatkový.

48. Podľa § 7 citovaného zákona(16) Veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať. Ani na námietku žalovaného 1/ žalobca nereagoval adekvátne, keď síce v replike doručené súdu 10.03. 2021 uviedol, že pri poskytovaní úveru postupoval riadne. Bonita úveru bola riadne preskúmaná, prostredníctvom úverového registra, registra Sociálnej poisťovne a zdravotnej poisťovne a podobne, avšak tieto svoje tvrdenia súdu ničím nepreukázal. Preto má súd za to, že v tomto smere žalobca neunesol dôkazné bremeno a preto súd uzatvára, že pri poskytovaní úveru žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď nepreveril bonitu žalovaného 1/ riadne, pričom, došlo k hrubému porušeniu určenia povinnosti na strane žalobcu. Aj preto sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov a veriteľ - žalobca nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

49. Vzhľadom na uvedené teda súd podľa § 39 Občianskeho zákonníka považoval vyhlásenie okamžitej splatnosti zo strany veriteľa - žalobcu v predmetnom úvere za neplatný právny úkon, keďže veriteľ na takýto právny úkon nebol oprávnený a má za to, že predmetný úver je splatný v pôvodne dohodnutých splátkach vo výške 129,47 EURO počnúc od 16.01.2015. Podľa predloženého výpisu z účtu zo spolplateného medziúveru a stavebného úveru žalobca obdržal od žalovaného 1/ 35 splátok po 129,47 EURO a 24,24 EUR z 36 splátky tohto bezúročného a bez poplatkového úveru, teda spolu 4555,67 EURO k 15.09.2022 bolo splatných spolu 92 splátok po 129,47 EUR teda spolu 11 911,24 EURO. Rozdielom týchto dvoch súm súd dospel k záveru , že doposiaľ je splatnou a neuhradenou sumou suma 7355,57 EURO, čo predstavuje omeškané splátky od 16.01.2018 do 16.09.2022 (až do vyhlásenia tohto rozhodnutia). Súd preto priznal žalobcovi právo na úhradu pohľadávky v tejto výške. Vzhľadom k tomu že ďalšie splátky úveru zatiaľ neboli splatné v prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol.

50. Súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania s poukazom na nariadenie vlády Slovenskej republiky číslo 87 /1995 Z.z. - § 3, podľa ktorého výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu ako aj s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Súlade s dispozičnou zásadou súd priznal žalobcovi právo na úroky z omeškania počnúc 16.09.2018, nakoľko žalobca si uplatnil úroky z omeškania počnúc od 04.09.2018, pričom najbližšia splátka sa stala splatnou dňa 16.09.2018.

51. Vzhľadom k tomu, že žalobca si uplatnil pohľadávku 20.232,85 Eur, súd v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol.

52. Vzhľadom k tomu, že súd mal za to, že došlo k platnému ručiteľskému vyhláseniu zo strany žalovaného 2/, čím bol zabezpečený úver z predmetnej zmluvy o úvere, súd rozhodol o povinnosti žalovaného 2/ plniť dlh žalovaného 1/ voči žalobcovi s tým, že plnením jedného z nich celý dlh zanikne.

53. Podľa § 255 ods. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

54. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p., ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

55. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého strane, ktorá mala vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti strane, ktorá vo veci úspech nemala. Žalobca bol vzhľadom na výšku uplatnenej pohľadávky v pomere k výške priznanej pohľadávky úspešný iba v 36,35 %, a teda v prevyšujúcej časti bol neúspešný. Preto nemá právo na náhradu trov konania. Nakoľko žalovanému podľa obsahu spisu žiadne trovy nevznikli napriek tomu, že bol úspešným súd mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

56. Nakoľko žalovaný 2/ bol v konaní pasívni žiadne trovy konania mu nevznikli preto súd rozhodol, že žalovanému 2/ právo na náhradu trov konania nepriznáva.

57. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.